

عنوان مقاله:

تحلیل کارکرد زبان در نقاشی معاصر از منظر زبان شناسی سیستمی-کارکردی مایکل اتول

محل انتشار:

فصلنامه زبان شناسی اجتماعی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اعظم حکیم - 1. دانشجوی دکتری، رشته پژوهش هنر، دانشگاه الزهرا

زهرا پاکزاد - 2. استادیار گروه نقاشی، دانشگاه الزهرا

مسعود کوثری - 3. دانشیار گروه ارتباطات اجتماعی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

کاربرد زبان در هنر معاصر ازجمله نقاشی گونه ای رتوریک به شمار می آید. زبان نوشتاری در قالب های متنوعی تصویر را همراهی می کند؛ ازجمله استفاده از نوشتار در نقاشی به صورت متصل با اثر که به متن دوجبهی تصویری و زبانی شکل می دهد. زبان شناسانی چون مایکل اتول به مطالعه متن های غیرزبانی همچون نقاشی و در قالب زبان شناسی سیستمی-کارکردی پرداخته اند. مقاله حاضر قصد دارد با تعریف سه کارکرد بازنمایی، مودال و ترکیب بندی در چارچوب نظری اتول، متن دوجبهی نقاشی را مطالعه کند و با انتخاب و تحلیل بخشی از آثار ساغر دئیری از میان نمونه های بی شمار این گونه از آثار در نقاشی معاصر، به دنبال پاسخ این پرسش برآید که: کارکرد زبان نوشتاری در نقاشی معاصر چیست؟ به نظر می رسد بر اساس چارچوب نظری برگزیده شده زبان و نشانه های نوشتاری در نقاشی، وجه مودالیته قدرتمندی برای ایجاد ارتباط و تعامل با مخاطب به اثر می بخشد و از این طریق نوشتار در نقاشی به ابزاری توانمند در انتقال پیام های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی و نقد آن ها بدل می شود

کلمات کلیدی:

زبان شناسی سیستمی- کارکردی، مایکل اتول، نقاشی معاصر، نوشتار، ساغر دئیری، کارکرد مودال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616913>

